

Зино инсонни ҳайвонга айлантирадиган амал

19:00 / 09.08.2022 6784

Шаръий никоҳдан холи бўлган ҳолда жинсий яқинлик қилиш зинодир. Зино – шариатимизда катта гуноҳ ва ҳаром ишдир. У ким билан бўлишидан қатъий назар жирканч иш саналади. Аллоҳ таоло Қуръони Каримда бу ҳақда шундай марҳамат қилади:

كَلِمَاتٍ مُّسْوَأَةٍ وَأَعْيُنٍ مُّصَوِّغَةٍ وَذُنُوبٍ كَثِيرَةٍ مِّن دُونِهَا وَلَقَدْ بَدَّلْنَا لَكُمُ الْكَلِمَآءَ لِيَكُنْ عَلَيْكُمُ الْقُرْآنُ حِجَابًا وَبُحْرَانًا ۗ لَقَدْ يَلْقَىٰ سَعِيرًا
كَلِمَاتٍ مُّسْوَأَةٍ وَأَعْيُنٍ مُّصَوِّغَةٍ وَذُنُوبٍ كَثِيرَةٍ مِّن دُونِهَا وَلَقَدْ بَدَّلْنَا لَكُمُ الْكَلِمَآءَ لِيَكُنْ عَلَيْكُمُ الْقُرْآنُ حِجَابًا وَبُحْرَانًا ۗ لَقَدْ يَلْقَىٰ سَعِيرًا

Зинокор эркак фақат зинокор ёки мушрика аёлга никоҳланур. Зинокор аёлга фақат зинокор ёки мушрик эркак никоҳланур. Бу мўминларга ҳаром қилинмишдир» (Нур сураси, 3-оят).

Ушбу ояти кариманинг маъносини англаб етиш учун, аввало, унинг нозил бўлиш сабабини ўрганиб чиқайлик.

Имом Абу Довуд, имом Термизий ва имом Насайлар ривоят қилган ҳадисда бу ҳақда қуйидагилар айтилади:

«Марсад ибн Абу Марсад деган киши асирларни (заифлиги туфайли хижрат қила олмай, мушриклар қўлига тушиб қолган мусулмонларни) Маккадан Мадинага олиб келар эди. Маккада Аноқ исмли бузуқ аёл ҳам бор эди. У аёл унга ўйнашлик қиларди. Марсад Маккада бир одамга уни (яъни ўша одамни) олиб кетиш ҳақида ваъда берган эди. Марсаднинг ўзи бундай ҳикоя қилади:

«Ойдин кечада Макка деворларидан бирининг остига келиб турдим. Аноқ келди. Девор остидаги шарпани кўрди. Яқинимга келиб, мени таниди ва:

– Марсадмисан? – деди. Мен:

– Марсадман, – дедим. У:

– Хуш келибсан! Марҳабо, кел, бу кечани бизникида ўтказ, – деди. Мен унга:

– Эй Аноқ, Аллоҳ зинони ҳаром қилди, – дедим. У эса:

– Эй чодирдагилар! Манави одам асирларингизни олиб кетмоқда! – деб бақирди. Саккиз киши чиқиб, қувиб қолишди. Мен тоққа қочдим ва ўша ердаги ёрга беркиниб олдим. Улар келиб, устимда тўхтадилар. Ҳатто бошимдан бавл қилиб ҳам юборишди. Лекин Аллоҳ уларнинг кўзини кўр қилди, мени кўрмадилар. Сўнгра қайтиб кетдилар. Мен ҳам қайтиб бориб, одамимни топиб, олиб кетдим. Жуда ҳам оғир экан. Бир изхир дарахтининг остигача кўтариб бордим-да, қўл-оёғини ечдим. Сўнгра уни Мадинага олиб бордим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига кириб:

– Эй Аллоҳнинг Расули, Аноқни никоҳлаб олайми? – деб икки марта сўрадим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам жим бўлиб қолдилар. Менга ҳеч нарса демадилар. Сўнгра:

«Зинокор эркак фақат зинокор ёки мушрика аёлга никоҳланур. Зинокор аёлга фақат зинокор ёки мушрик эркак никоҳланур. Бу мўминларга ҳаром қилинмишдир» ояти нозил бўлди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

– Эй Марсад, зинокор эркак фақат зинокор ёки мушрика аёлга никоҳланади, уни никоҳингга олма, – дедилар».

Кўриниб турибдики, мўмин эркак ва аёлларга зинокор эркак ва аёллар билан никоҳ алоқаси боғлаш мумкин эмас. Зония аёлнинг тенги фақат ўзига ўхшаган зинокор ёки мўмин бўлмаган мушрик эркакдир. Шунингдек, зинокор эркакнинг тенги ўзига ўхшаган зония ёки мўмина бўлмаган мушрика аёлдир. Зинокорга никоҳланиш мўминларга ҳаром қилингандир. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳадисларидан бирида зинокор зино қилаётган пайтида мўминлиги қолмаслигини айтганлар. Биз ўрганаётган ояти каримага биноан, мўминлар ўзларини зинокорлардан, улар билан никоҳда бўлишдан сақлашлари лозим. Чунки никоҳ муқаддас боғланишдир, зинокорлар унга лойиқ эмаслар. Мусулмонлар уларни никоҳга муносиб билиб, иззат қилишлари нотўғри. Улар ўзларига ўхшаган нопоклар билан алоқада бўлаверсинлар. Аммо бундан зинокор мусулмон аёл мушрик эркак билан турмуш қурса бўлар экан, деган гап келиб чиқмайди. Мақсад зинонинг нақадар ёмон иш эканини кўрсатишдир.

Дарҳақиқат, зино инсонни ҳайвонга айлантирадиган амалдир. Зинокорлар хоҳишини жиловлай олмаган ҳайвондан фарқ қилмайди. Шунинг учун ҳам мусулмон жамиятда зино қаттиқ қораланади. Зинокорлар ҳамма тарафдан қадрсизлантириладилар. Мўминларни улар билан никоҳ алоқасида бўлишдан қайтариш ҳам шу мақсадда қилинмоқда.

Хулоса қилиб айтганда, зинокор ё Ислом жамияти жисмидан умуман олиб ташланади, ёки қадрсизлантирилиб, тўлақонли аъзо бўлиш имконидан маҳрум этилади. Кўпчиликнинг гувоҳлигида шарманда қилиниб, дарра урилади. Гувоҳлиги қабул қилинмайдиган бўлади, мўминлар билан никоҳда бўлишдан ман этилади ва ҳоказо.

Зино шунчалик гуноҳ бўлгач, бировни зинода айблаш ҳам оғир гуноҳ ҳисобланади. Ким бировни зинода айбласа, исбот қилиб бериши талаб этилади, исбот қила олмаса, ўзи тухматчи сифатида жазога тортилади.

«Тафсири Ҳилол» китоби асосида тайёрланди